

ICCJ – Operațiuni finanțate prin programele operaționale. Cerere de finanțare formulată de o persoană juridică fără scop patrimonial înființată în temeiul Legii nr. 21/1924

Legislație relevantă:

Legea nr. 554/2004, art. 2 alin. (1) lit. n)

Respingerea unei solicitări formulate de o persoană juridică fără scop patrimonial înființată în temeiul Legii nr. 21/1924, pentru neîndeplinirea unor cerințe impuse de O.G. nr. 26/2000, este nelegală, a impune depunerea unui act constitutiv în altă formă decât cea avută în vedere prin hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a dispus înregistrarea ca persoană juridică în temeiul legii anterioare, constituind un exces de putere, în accepțiunea art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Decizia nr. 572 din 7 februarie 2014

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara, la data de 27.06.2012, reclamanta Federația A.L Timișoara, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul pentru Societatea Informațională, a solicitat să se dispună revocarea actelor administrative emise de Organismul Intermediar pentru Promovarea Societății Informaționale (O.I.P.S.I.) din cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, respectiv Scrisoarea nr. 3559 din 20.03.2012 de respingere a contestației depuse de F.A.L.T. și Scrisoarea de respingere nr. 1995 din 20.02.2012 emisă în urma verificării

administrative și a eligibilității, în temeiul art. 8 din Legea nr. 554/2004, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, prin adresa nr. 1995 din 23.02.2012, O.I.P.S.I. din cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale a respins, în faza verificării administrative și a eligibilității, aplicația F.A.L.T. depusă în cadrul apelului de proiecte aferent operațiunii 3.1.1. „Sprijinirea accesului la broadband și la serviciile conexe”, proiectul „Servicii de calitate cu un sistem IT performant”, Cod SMIS: 37181, pe motiv că nu se regăsesc în dosarul cererii de finanțare depus toate documentele specificate în Ghidul solicitantului, respectiv Certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, precum și actele de constituire ale organizației (Actul constitutiv).

La data de 18.04.2012, reclamanta a formulat plângere prealabilă, conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, fără să primească vreun răspuns până în prezent.

Reclamanta a arătat că la data de 27.12.2010, odată cu depunerea proiectului, a depus cererea de finanțare a proiectului însoțită de anexele solicitate în Ghidul de finanțare, printre care și certificatul de înscriere a persoanei juridice fără scop patrimonial, procesul-verbal de constituire, tabelul nominal cu reprezentanții asociațiilor de locatari care sunt fondatori ai Federației A.L., documente ce reprezintă actele constitutive ale organizației, conform Legii nr. 21/1924, în baza căreia a fost înființată, în anul 1993, respectiv 1995, Federația.

Reclamanta a invocat prevederile art. 83 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, precizând că procesul-verbal de constituire și tabelul nominal reprezintă actul constitutiv, iar pe baza acestora, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Timișoara și Tribunalul Timiș s-au pronunțat referitor la dobândirea personalității juridice a federației,

prin autorizația nr. xx/1994, sentința civilă nr. 1/1993, sentința civilă nr. 1/1995 și încheierea nr. 2962/2011. A menționat că Legea nr. 21/1924, în vigoare la data constituirii F.A.L.T, nu specifica pentru persoanele juridice (asociații și fundații), existența unui model de act constitutiv sau un conținut obligatoriu al acestui act, similar O.G. nr. 26/2000, cu privire la asociații și fundații.

De asemenea, aceste înscrisuri au stat și la baza sentinței prin care a fost încuviințată modificarea sediului organizației reclamante, respectiv încheierea nr. 2962/2011 a Tribunalului Timiș.

În conformitate cu art. II din Legea nr. 246/2005 pentru aprobarea O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații *„Asociațiile, fundațiile, uniunile, federațiile și grupările de persoane juridice care nu posedă certificatul prevăzut la art. 12 alin. (1) din O.G. nr. 26/2000 vor solicita eliberarea acestuia în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi”*. În acest sens, reclamanta a menționat că odată cu cererea de finanțare a depus și certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor emis de Tribunalul Timiș pe vechea adresă, dar ulterior a obținut un nou certificat de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, eliberat de către Tribunalul Timiș, pe noua adresă, document care a fost depus la O.I.P.S.I.

Prin întâmpinare, pârâțul Ministerul pentru Societatea Informațională a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, arătând, în esență, că, prin adresa din 23.02.2012, Organismul Intermediar pentru Promovarea Societății Informaționale din cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale a respins proiectul *„Servicii de calitate cu un sistem IT performant”*, în faza de verificare administrativă și a eligibilității, motivat de faptul că reclamanta nu a prezentat în termenul de 5 zile lucrătoare documentele solicitate de ofițerul de proiect, prevăzute la pct.10 și 11 – Anexa 8 din Ghidul

Solicitantului, în vederea calificării în etapa administrativă și a eligibilității.

2. Hotărârea primei instanțe

Prin sentința nr. 127 din 28 februarie 2013, Curtea de Apel Timișoara, Secția contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea, reținând următoarele:

În fapt, reclamanta a intenționat să obțină finanțare din partea pârâtului Ministerul pentru Societatea Informațională (MSI), prin Programul Operațional Sectorial „Creșterea Competitivității Economice” 2007-2013, depunând în acest sens proiectul intitulat „Servicii de calitate cu un sistem IT performant”.

Pentru obținerea finanțării, proiectul trebuia să respecte cerințele prevăzute în „Ghidul solicitantului” atât în ce privește conținutul cât și termenele de depunere și completare.

Proiectul depus de reclamantă a fost înregistrat de pârât la data de 27.12.2010.

La data de 05.07.2011, pârâtul a emis adresa nr. 6301 prin care o înștiința pe reclamantă că sunt necesare completări și clarificări ale proiectului, expres arătate în cuprinsul adresei, pe care trebuie să le comunice (prin fax) în termen de 5 zile de la primirea adresei.

Printre altele, reclamanta trebuia să comunice certificatul de înregistrare al federației în registrul asociațiilor și fundațiilor și să justifice de ce locația de implementare a proiectului este diferită de cea din actele federației.

Prin adresa înregistrată de pârât la 11.07.2011, reclamanta a justificat locația prin schimbarea sediului, dar nu a depus dovezi în acest sens și nici nu a depus certificatul de înregistrare.

Prima instanță a observat că nici nu ar fi putut să depună dovezile pretinse în termenul de 5 zile, deoarece copia hotărârii judecătorești de încuviințare a schimbării sediului, cu mențiunea „definitivă și irevocabilă”, a fost obținută la data de 19.07.2011, iar certificatul de înregistrare a fost eliberat de Tribunalul Timiș la data de 28.07.2011.

Dovezile nu au fost depuse nici ulterior, iar la data de 23.02.2012, pârâtul a emis adresa nr. 1995, prin care a înștiințat reclamanta de respingerea proiectului.

Contestația administrativă formulată de reclamant împotriva acestei decizii a fost respinsă de pârât.

Constatând că la data respingerii proiectului, documentația aferentă acestuia era incompletă, că cerințele documentației și termenul de completare a acesteia rezultă din „Ghidul solicitantului” emis, printre altele, în temeiul H.G. nr. 759/2007 , a cărei legalitate nu este contestată în cauză, prima instanță a apreciat că acțiunea este neîntemeiată, deoarece refuzul pârâtului de înaintare într-o fază superioară a proiectului în vederea verificării pe fond a eligibilității acestuia este justificat de nedepunerea (chiar și peste termenul de 5 zile) a întregii documentații aferente proiectului.

3. Recursul reclamantei

Federația A.L. a atacat cu recurs sentința menționată, criticând-o în temeiul art. 304 pct. 8 și 9 și 304¹ C.pr.civ.

În motivarea căii de atac, recurenta reclamantă a arătat că instanța nu a intrat în cercetarea fondului, în sensul că nu a realizat o analiză efectivă a înscrisurilor depuse la dosar, în măsură să probeze susținerile sale, în sensul că atât certificatul de înregistrare al federației în registrul asociațiilor și fundațiilor, cât și explicațiile privind locația de implementare a proiectului, care nu coincide cu

sediul federației, au fost depuse în termen.

Cu privire la prima obligație, recurenta reclamantă a arătat că precizările și documentele solicitate prin adresa din 5 iulie 2011 a Organismului Intermediar pentru Promovarea Societății Informaționale au fost transmise prin fax la data de 11 iulie 2011 și prin poștă la data de 12 iulie 2011, iar referitor la cea de-a doua obligație considerată neîndeplinită, a precizat că în ghidul de finanțare nu există stipulată obligația ca implementarea proiectului să se facă la sediul din acte al solicitantului.

În plus, pe parcursul derulării procedurii administrative a fost pronunțată încheierea nr. 2962 din 25 mai 2011 a Tribunalului Timiș, privind schimbarea sediului în str. B. nr. 8, adresa indicată drept locul implementării proiectului și în care fundația își desfășura în fapt activitatea încă din anul 2000.

În dovedirea susținerilor sale, recurenta reclamantă a anexat înscrisuri, probă admisibilă în recurs, potrivit art. 305 C.proc.civ.

II.Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând cauza prin prisma criticilor formulate de recurenta reclamantă și a prevederilor art. 304¹ C.pr.civ., Înalta Curte constată că recursul este fondat, cu observația că motivele invocate vizează modul în care instanța a evaluat probele administrate, iar nu o necercetare a fondului cauzei care să atragă casarea cu trimitere spre rejudecare, așa cum solicită în principal recurenta reclamantă.

1.Argumente de fapt și de drept relevante

Recurenta reclamantă a supus controlului instanței de contencios administrativ scrisoarea de respingere în urma verificării administrative și a obligației nr. 1995 din 23 februarie 2012, emisă de Ministerul Comunicațiilor și

Societății Informaționale în privința cererii depuse de FALT în cadrul apelului de proiecte aferent Ghidului Solicitantului pentru operațiunea 3.1.1. „Sprijinirea accesului la broadband și la serviciile conexe”, proiectul „Servicii de calitate cu un sistem IT performant”.

Soluția de respingere a fost menționată și după exercitarea procedurii prealabile administrative, conform scrisorii de respingere a contestației din 20 martie 2012, din cuprinsul celor două acte rezultând că motivul deciziei administrative a constat în neîndeplinirea condiției prevăzute în Ghidul de finanțare, conform căreia, pentru organizațiile non – guvernamentale, dosarul de finanțare trebuie să conțină certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, în copie, ștampilat, certificat conform cu originalul și semnat de reprezentantul legal al solicitantului precum și actele de constituire (act constitutiv și statut), conform art. 12 și 83 din O.G. nr. 26/2000, referitoare la asociații și fundații. În cadrul scrisorii de respingere a contestației s-a precizat că recurenta – reclamantă nu a atașat un act constitutiv, ci doar un proces – verbal de constituire și un tabel nominal privind componența conducerii federației, care în opinia autorității emitente nu reprezintă un act constitutiv în sensul O.G. nr. 26/2000, iar certificatul de înscriere a noului sediu, indicat în cererea de finanțare, a fost transmis tardiv, odată cu contestația administrativă.

Reevaluând ansamblul probator administrat în ambele faze procesuale, instanța de control judiciar reține că recurenta – reclamantă este o persoană juridică fără scop patrimonial înființată sub imperiul Legii nr. 21/1924 care în art. 3 – 4 prevedea următoarele condiții:

„Art. 3. – Asociațiile si așezămintele fără scop lucrativ sau patrimonial nu pot dobândi personalitatea juridică decât pe temeiul unei decizii motivate a tribunalului civil in circumscripția căreia s-au constituit. Aceasta decizie nu se

poate da decât la cererea celor interesați:

a) După ce s-a cerut avizul ministerului în competența căruia cade scopul asociației sau așezământului;

b) După ce s-au ascultat concluziile ministerului public și s-a constatat că statutele sau actele constitutive, compunerea organelor de direcție și administrație și celelalte condiții, nu contravin la dispozițiile legii de față.

Părțile interesate, ministerul competent și reprezentantul ministerului public au dreptul de apel potrivit art. 90.

Art. 4. – Persoana juridică va avea ființa numai de la data înscrierii deciziei de recunoaștere rămasă definitivă, în registrul special care va fi ținut în acest scop la grefa fiecărui tribunal civil.”

În cazul asociațiilor, art. 33 prevede că actul constitutiv și statutele trebuie întocmite în formă autentică, fără a impune o anumită denumire imperativă a actului constitutiv, iar în art. 34 erau stabilite anumite condiții de conținut pentru statut, care trebuia să prevadă obligatoriu: denumirea, obiectul și scopul, sediul principal și eventual sucursalele și filialele, elementele de patrimoniu și organele de direcție, administrație și control.

Conform certificatului de înscriere a persoanelor juridice fără scop patrimonial emis de Tribunalul Timiș la data de 1 noiembrie 2007, Federația A.L., cu sediul în Timișoara, a fost înscrisă în registrul special al persoanelor juridice cu nr. 2/1995, în baza sentinței nr. 1 din 6 aprilie 1995 a tribunalului, în motivarea căreia s-a reținut depunerea la dosar a autorizației nr. II din 21 februarie 1994 a Ministerului Justiției și a statutului autentificat al asociației, în conformitate cu prevederile Legii nr. 21/1994.

În scrisoarea de respingere a contestației s-a menționat că

recurenta reclamantă a depus la dosarul de finanțare certificatul de înscriere în registrul asociațiilor și fundațiilor, răspunzând așadar exigențelor art. 12 și 83 din O.G. nr. 26/2000, iar față de considerentele anterior expuse, a impune depunerea unui act constitutiv în altă formă decât cea avută în vedere prin hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a dispus înregistrarea ca persoană juridică în temeiul legii anterioare, nr. 21/1924, constituie un exces de putere, în accepțiunea art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În ceea ce privește sediul federației, recurenta reclamantă a făcut dovada că anterior formulării cererii de finanțare, la data de 22 decembrie 2010, s-a adresat Tribunalului Timiș, Secția civilă cu o cerere de înregistrare a schimbării sediului federației.

Cererea a fost soluționată prin încheierea nr. 2962 din 25 mai 2011, irevocabilă la data de 19 iulie 2011, schimbarea sediului fiind operată în registrul persoanelor juridice, conform certificatului din data de 28 iulie 2011.

În scrisoarea de respingere a contestației din 20 martie 2012 s-a reținut că acel nou certificat a fost depus tardiv la dosarul de finanțare, odată cu contestația administrativă, dar anterior reclamanta transmisese autorității emitente precizările indicate în scrisoarea de solicitare a clarificărilor în faza de verificare administrativă și a eligibilității nr. 6301 din 5 iulie 2011, la pct. 5 din adresa de răspuns înregistrată la organismul intermediar cu nr. 9988 din 11 iulie 2011, explicând motivele pentru care adresa indicată pentru implementarea proiectului, era diferită față de sediul indicat în certificatul de înregistrare.

În acest context, contrar concluziei judecătorului fondului, Înalta Curte a constatat că măsura dispusă de autoritatea emitentă prin prisma celei de-a doua neregularități constatate este disproporționată.

2.Soluția adoptată în recurs și temeiul de drept al acesteia

Având în vedere toate considerentele expuse, Înalta Curte a admis recursul și, în temeiul art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 și al art. 304¹ și art. 312 alin. (1) – (3) C.proc.civ. a modificat sentința atacată, în sensul admiterii acțiunii și anulării celor două acte contestate.